

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 25Co/76/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115230536  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4115230536.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v spore v právnej veci žalobkyne v 2. rade: V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX N., zastúpenej: Mgr. Ľudovít Paulovič, advokát so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, proti žalovaným: v 1. rade: O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. G. č. XXX, XXX XX T. G. a v 2. rade: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpená: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy a príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. novembra 2022 pod č. k. 17C/541/2015-166 takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej vo vzťahu k žalovanej v 2. rade potvrdzuje.

V časti náhrady trov konania napadnutý rozsudok zrušuje a vec mu vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalobkyňa má voči žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1. rade a v 2. rade zaplatiť žalobkyni sumu 10 000 eur titulom náhrady nemajetkovej v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého zo žalobcov. Žalobkyni sa priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Uviedol, že žalobcovia sa domáhali, aby zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 15 000 eur, žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 10 000 eur a žalobcovi v 3. rade sumu vo výške 10 000 eur s tým, že v rozsahu plnenia jedného zo žalovaných zaniká druhému z nich povinnosť splniť.

1.2. Z vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Nitre, pod č. k. 1T/116/2014 - 652, zo dňa 06.08.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, pod č. k. 4To/88/2020 - 708, zo dňa 11.03.2021, bol žalovaný uznaný za vinného, že dňa 11.09.2012 v čase o 10:50 hod. v okrese R. O. na ceste L.. triedy číslo XXXXXX v obci D. viedol osobné motorové vozidlo zn. S. P., EČ: R. XXX N. v smere na obec O., pričom v rozpore s ustanovením podľa § 4 odsek 1 písmeno e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcovi poškodenému I. C., narodenému XX.XX.XXXX, zároveň v rozpore s ustanovením § 16 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov neprispôsobil rýchlosť jazdy okolnostiam, ktoré možno predvídať a v rozpore s ustanovením § 16 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v obci, keď

pred ukončením obce D. začal akcelerovať a v mieste, kde je dopravná značka IS 36b, ktorá označuje koniec obce, viedol vozidlo rýchlosťou km/h a zareagoval na chodca poškodeného I. C. tlačiaceho ručný vozík, vedením vozidla do protismerného jazdného pruhu, následkom čoho narazil do poškodeného, v dôsledku čoho poškodený I. C. utrpel mnohopočetné zranenia v oblasti hlavy, chrbtice a horných aj dolných končatín, ktoré viedli k multiorgánovému zlyhaniu so sepsou, ako komplikáciou zlomeniny krčnej a hrudnej chrbtice v dôsledku dopravného úrazu, na následky ktorých poškodený I. C. dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod zomrel vo fakultnej nemocnici v D..

Žalovaný v 1. rade teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, tým spáchal, prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na §138 písmeno h) Trestného zákona a za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu odňatia slobody sa mu podmiennečne odkladá a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 2 roky, pričom mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu cestnej premávke vo výmere 3 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX.I. C. zomrel dňa XX.XX.XXXX, žil v manželskom zväzku s neb. žalobkyňou v 1. rade, ktorá zomrela v priebehu konania dňa XX.XX.XXXX. Z manželstva pochádzajú 2 deti pôvodne žalobkyňa V. C. nar. XX.XX.XXX a neb. žalobca v 3. rade I. C. zomrelý v priebehu konania dňa 07.04.2022. Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda bolo poistené v poisťovni Kooperatíva .

1.3. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 13 ods. 1, 2 ,3 OZ, § 15 OZ, § 16 OZ, § 420 ods. 1 OZ, § 442 ods. 1 OZ, § 427 ods. 1 OZ, § 428 OZ, § 4 ods. 1 ,2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP, § 15 ods. 1 zákona o PZP, a uviedol, že nárok uplatnený proti žalovaným predstavoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej zásahom do práv na ochranu osobnosti žalobkyne v 2. rade - práva na súkromie a rodinný život - podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru , že v konaní nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k usmrtieniu otca žalobkyne v 2. rade. V trestnom konaní bol uznaný vinným, že inému z nebanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu odňatia slobody sa mu podmiennečne odkladá a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 2 roky a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu cestnej premávke vo výmere 3 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.03.2021.

1.4. K namietanej pasívnej legitímácie žalovaných v 1. a 2. rade uviedol, že u žalovaného v 1. rade sa jedná o nárok z titulu náhrady škody , je potrebné poukázať na viazanosť súdu v občianskoprávnom konaní rozhodnutím v trestnom konaní s poukazom na § 193 CSP. Vychádzal zo skutočností, že žalovaný v 1. rade zavinil pri dopravnej nehode smrť otca žalobkyne a tým neoprávnene zasiahol do súkromia žalobkyne chráneného v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka. Jeho konanie bolo protiprávne a preto bolo právne dôvodné uznať základ uplatneného nároku žalobkyne voči nemu, keďže nepochybne úmrtie jej blízkej osoby a to otca, predstavuje závažný zásah do jej práva na súkromie a rodinný život. V predmetnom konaní je pre rozhodnutie súdu postačujúce odsudzujúce rozhodnutie vyplývajúce z právoplatného rozsudku.

Pasívna legitímácia žalovanej v 2.rade vyplýva z § 4 ods. 1, 2 písm. a/ a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Pri posúdení otázky pasívnej legitímácie vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe, za ktorú treba považovať rozhodnutie z 31.07.2017, sp. zn. 6MCdo/1/2016, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2018 pod č. R 61/2018 v znení právnej vety: Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.

1.5. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 13 OZ obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti.

Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Súdna prax rozlišuje 3 prostriedky ochrany osobnostných práv - 1./ návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba), 2./ návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba), 3./ návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba). Uvedené špeciálne prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne (ak si to vyžaduje ich účel). Zo žaloby žalobcov je zrejmé, že sa jedná o satisfakčnú žalobu so zreteľom na to, že zásah do osobnostných práv nebohého nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba bola žalobcami v 1. až 3. rade podaná čo do základu dôvodne. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 1T/116/2014 - 652, zo dňa 06.08.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/88/2020 - 708, zo dňa 11.03.2021 vyplýva, že dňa 11.09.2012 došlo k dopravnej nehode a následne k úmrtiu rodinného príslušníka žalobkyne v 2. rade a to jej otca I. C., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX na následky dopravného úrazu. Dopravnú nehodu zaviniť žalovaný v 1. rade, bol vodičom osobného motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. . Motorové vozidlo malo u žalovanej v 2. rade uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla .

V danom prípade dospel k záveru, že došlo k neoprávnenému zásahu zo strany žalovaného v 1. rade do súkromia žalobkyne chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, ktorého súčasťou je rodinný život žalobkyne. Žalovaný v 1. rade O. G. porušením svojej zákonom uloženej povinnosti pri riadení motorového vozidla spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel rodinný príslušník žalobkyne, čím nepochybne nepochybniteľne zasiahol žalobkyňu v 2. rade do práva na rodinný život a na rozvíjanie ďalších rodinných väzieb, čím spôsobil značnú citovú ujmu.

Strata rodinného príslušníka je neodvratiteľnou ujmu pre žalobkyňu v 2. rade, ako rodinného príslušníka zomrelého. Primeraným zadosťučinením je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je nepochybné, že O. G. svojim konaním zasiahol neoprávnené do osobnostných práv žalobkyne takým spôsobom a s takými následkami, pri ktorých je nepostačujúce zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobkyňu v 2. rade v dôsledku toho patrí náhrada spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy je potrebné prihliadnuť na to, že tragická smrť otca žalobkyne v 2. rade je pre ňu mimoriadnym zásahom do jej osobnostných práv . Je potrebné zohľadniť, ako sa žalobkyňa 2. rade so smrťou príbuzného - otca vyrovnala a aké dôsledky spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb. V súčasnej dobe zostala sama, v priebehu konania zomrela žalobkyňa 1. rade, ktorá bola manželkou nebohého a jej matkou a žalobca v 3. rade, ktorý bol synom nebohého a jej bratom. Pri určení celkovej výšky priznaného plnenia skonštatoval, že je nepochybné, že žiadne finančné plnenie nedokáže zmierniť trápenie a žiaľ žalobkyne stratou blízkeho človeka , svojho otca. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú. Pri úvahe o výške náhrady z zohľadnil najmä to, že žalobkyňa v 2. rade stratila v jednom okamihu otca, čo bolo o to bolestivejšie, že nemá vlastnú rodinu, všetok svoj voľný čas napriek tomu, že žije a pracuje v Bratislave, venovala svojim rodičom - otcovi. Dochádzala za svojimi rodičmi do obce D.. Otec v čase dopravnej nehody bol čiperný, staral sa o okolie rodinného domu, upravoval okolie a bol veľmi spoločenský. Keď bola doma, s mamou varili, s otcom upravovali záhradu, a popoludní si išli posedieť do reštaurácie na kofolu alebo len tak prejsť, prípadne, keď boli v obci nejaké kultúrne podujatia spolu s rodičmi sa ich zúčastňovali. Situácia sa zhoršila po smrti otca, čo nesmierne zasiahlo matku, pretože smrťou otca došlo k strate manžela, k ukončeniu spoločného života v trvaní viac ako 50 rokov, čo zanechalo hlbokú stopu na psychike matky, malo za následok, že sa musela sústrediť po smrti otca na matku a po tejto tragickej udalosti ju častejšie navštevovala.

Žalobkyňa dostatočne preukázala, že so svojim otcom bola v intenzívnom kontakte, venovala sa mu, svojich rodičov navštevovala, trávila u nich dovolenky, svoj voľný čas.

1.6. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy u žalobkyne v 2. rade prihliadol na okolnosť, že tragická smrť otca je mimoriadnym zásahom do osobnostných práv bez ohľadu na vek, a vo vzťahu k žalobkyňu v 2. rade, ako dcéry , k nesmierne vážnej ujme, spočívajúcej v strate blízkeho človeka, ktorý ju vychoval, bol jej oporou, mali rovnaké záľuby . Je len prirodzené a logické, že táto skutočnosť

nepochybne zanechala hlbokú stopu v psychike žalobkyne, ide o stratu nezvratiteľnú a do budúca už nereparovateľnú, napriek skutočnosti, že nebohý v čase úmrtia mal už 77 rokov.

1.7. Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že u žalobkyne v 2. rade za primeranú považuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur. Pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy prihliadal na pomery žalovaného v 1. rade, ktorý síce svoje majetkové pomery nijakým spôsobom nepreukazoval, k žalobe sa nevyjadril avšak mal za to, že takto určená suma je primeranou k výške odškodnenia z hľadiska rozhodovacej praxe súdov.

1.8. U žalovanej v 2. rade, prihliadol na pomery na jej strane. Je poisťovňa, ktorá vznik udalosti nijakým spôsobom nezavinila, nebola na nej účastná a je subjektom odlišným od pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobkyň (vodiča motorového vozidla). Je silným a stabilným subjektom, pôsobiacim v oblasti poisťovníctva, ktorej predmetom činnosti je okrem iného vykonávanie poisťovacej činnosti pre široký okruh poistenia tak ako je vymedzený v Obchodnom registri, a hodnota základného imania spoločnosti žalovaného predstavuje podľa výpisu z Obchodného registra 49 791 000 eur. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy nie je vzhľadom na pomery žalovanej v 2. rade neprimeraná a nepôsobí likvidačne.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia a priznal žalobkyni v 2. rade, ako jedinej pozostalej po nebohom, nemajetkovú ujmu vo výške 10 000 eur. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy u žalobkyni v 2. rade vychádzal aj z právoplatných rozhodnutí súdov SR. Na úhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne.

1.9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a uviedol, že priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žalobe žalobkyne čo do právneho základu vyhovel a konštatoval, že jej vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú jej priznal v uplatnenej výške.

K zaplateniu priznaných nárokov zaviazal oboch žalovaných, nakoľko žalobkyňa má v zmysle vyššie uvedeného priamy nárok voči oboj žalovaným, voči žalovanému v 1. rade ako proti osobe, ktorá nemajetkovú ujmu priamo spôsobila a voči žalovanej v 2. rade z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnením jedného zo žalovaných v rozsahu splnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.

2. Žalovaná v 2. rade podala proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), h) CSP. Namietala zaťaženosť rozsudku vadou nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti v časti priznania nemajetkovej ujmy v otázke nezohľadnene na strane žalovaného v 1. rade. Na jednej strane súd prvej inštancie uviedol, že pri priznaní náhrady zohľadnil jeho majetkové pomery, aj keď ich nepreukazoval, ale v rozsudku sa nezaoberal a nevyhodnotil ďalšie podstatné okolnosti vo vzťahu k priznávanej výške. Žalobkyni bolo dané určité zadostučinenie právoplatným rozsudkom odsúdením žalovaného v 1. rade zúčastneného pohrebu zosnulého a ospravedlnením sa žalobkyni. Uvedené nemôže byť bezvýznamné pri posúdení nemajetkovej ujmy. Priznanie nemajetkovej ujmy v danej sume nie je dostatočne odôvodnené, je nepreskúmateľné. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobkyni prizná náhradu nemajetkovej ujmy v zníženej výške, vo zvyšku žalobu zamietne a žiadnej zo strán neprizná nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v žalovaný v 1. a k odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

6. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou v 2. rade, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

7. Odvolací súd je podľa § 387 ods. 3 CSP povinný v odvolacom rozhodnutí vyjadriť sa k podstatným skutočnostiam, uvádzaných v podanom odvolaní.

8. Odvolací súd je viazaný obsahom a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP). Žalovaná namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zdôvodnenie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, arbitrárnosť o rozhodnutia. Odvolací súd sa s dôvodmi odvolania nestotožnil, pretože súd prvej inštancie sa dostatočne vypořiadal s vecnou pasívnou legitimáciou žalovaného v 1. rade a spôsobom určenia výšky nemajetkovej ujmy. Pokiaľ žalovaná namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia, mala by v prvom rade venovať pozornosť vlastnému odvolaniu, z obsahu ktorého nevyplýva, v akej časti podala odvolanie, pretože jej návrh, by odvolací súd primerane znížil výšku nemajetkovej ujmy a v ostatnej časti žalobu zamietol, je nejasný a nevymedzujúci rozsah odvolania. Žalovaná nebola schopná sama zväziť,

v akom rozsahu by bola primeraná nemajetková ujma, v akej časti mal odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a v akej časti zmeniť a žalobu zamietnuť.

9. K dôvodom odvolania spočívajúcim v nedostatku odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o vzťahu k žalovanému v 1. rade odvolací súd považoval odvolanie za bezpredmetné, pretože žalovaná namietala rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému v 1. rade s ktorými dôvodmi jeho pasívnej legitímácie a výšky priznanej nemajetkovej ujmy sa súd prvej inštancie podrobne vypořiadal v dôvodoch rozhodnutia. Iné dôvody odvolania žalovaná neuviedla. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd námietky odvolateľky vyhodnotil ako účelové a neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keďže dôvod na zmenu napadnutého rozsudku, ani na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie, nezistil.

10. Odvolací súd zrušil výrok o náhrade trov konania nezodpovedajúci jeho odôvodneniu.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v 2. rade, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).